

سرمقاله

✱ حمله اخیر رژیم صهیونیستی به ایران، اگرچه در ظاهر به بهانه مهار خطر هسته‌ای آغاز شد، اما در باطن بخشی از طرحی عمیق‌تر و گسترده‌تر بود؛ طرحی که ابعاد تاکتیکی و راهبردی آن، تنها با مرور ریشه‌های نظم تحمیلی غرب بر منطقه قابل درک است. اسرائیل از آغاز قرن بیست و یکم در صدد بوده با تکیه بر قدرت اطلاعاتی، نظامی، فناوری و پیوندهای تجاری با ایالات متحده، به «هاب اصلی» منطقه غرب آسیا بدل شود. پروژه‌ای که خاستگاه آن به دوران اوباما بازمی‌گردد و در دوران ترامپ، با «طرح صلح ابراهیم» به اوج رسید؛ تلاشی برای ساخت نظمی که همه دولت‌ها را به انفعال یا تبعیت وادار کند.

در چنین تصویری، هر کشوری که بخواهد بر اساس ظرفیت بومی، منابع ملی و ژئوپلیتیک مستقل خود رشد کند، تهدیدی بالقوه محسوب می‌شود. چه این کشور ایران باشد، چه مصر؛ دو جامعه‌ای که برخلاف بسیاری از مرزهای دست‌ساز استعمار پس از جنگ جهانی اول، هزاران سال ریشه تمدنی و فرهنگی دارند. رژیم اسرائیل به خوبی می‌داند که ایران مستقل و قدرتمند، خواه جمهوری اسلامی باشد یا هر نظام سیاسی دیگری که داعیه استقلال و رشد بومی داشته باشد، نظم برتری کیفی صهیونیست‌ها را برهم خواهد زد. از این رو، سیاست اصلی، تضعیف و در نهایت تجزیه دولت‌ملت‌های بزرگ منطقه است؛ همان‌گونه که در سوریه دنبال شد و در مصر، با فرسایش ساختاری پیش رفت. در حمله اخیر، این راهبرد در قالب تلاش برای براندازی به وضوح خود را نشان داد. ترور هم‌زمان فرماندهان ارشد نظامی، تماس‌های تهدیدآمیز برای ایجاد فروپاشی روانی و به دنبال آن ساختاری، تولید محتوای جعلی درباره فرار مسئولان، و روایت‌های هم‌زمان رسانه‌ای، پازلی را کامل کرد که هدف اصلی‌اش «براندازی از درون» بود.

نخست‌وزیر رژیم صهیونیستی، در ابتدای جنگ و پس از موج نخست ترور فرماندهان ارشد ایران، در پیامی ویدیویی مدعی شد: «ما نشانه‌هایی داریم که مقامات ارشد ایران در حال بستن چمدان‌های خود هستند.» هم‌زمان، فیلمی ساختگی از سوار شدن مقامات به هواپیما در فضای مجازی دست به دست شد. همه این اقدامات، با ترورهای فیزیکی و تهدیدهای تلفنی (برای نمونه تماس با آقای علی لاریجانی) هماهنگ بود؛ سناریویی طراحی شده برای شکستن روحیه نظام، از بالا تا پایین.

اما این طرح هم، همچون ده‌ها پروژه ناکام پیشین، به هدف نرسید. نه فروپاشی روانی رخ داد و مسئول و فرماندهی جازده، نه خیابان به شورش کشیده شد و نه گمانه «براندازی هم‌زمان نظامی و رسانه‌ای» تعبیر شد.

امروز بیش از همیشه روشن است که نزاع ایران و رژیم اسرائیل، نه صرفاً بر سر سانسور فیزیوها و موشک‌ها، بلکه بر سر حق زیستن یک ملت مستقل و ریشه‌دار در نظم تحمیلی قرن بیست و یکم است؛ نظمی که تاریخ نشان داده هرگز پایدار نمی‌ماند. ✱

رویای براندازی با چمدان بازی!

از قلب ایران

سالاد شجاعت‌زا

روز سوم جنگ بود. ما اما به چشم‌های ترس زل زده بودیم و دور هم جمع شدیم. زینب نفر آخری بود که آمد. کت لی کوتاه پوشیده بود و روسری‌اش را یک‌و‌ری انداخته بود. جنگ هم انگار چیزی را برایش عوض نکرده بود.

صدای پدافند می‌آمد. دلشوره باز به جانم افتاد. آرام پنجره را بستم و بلند گفتم که برای لوبیاپلوی ناهار، سالاد شیرازی می‌خواهیم. زینب پرید و مشغول درست کردنش شد.

اولین خیار را که پوست گرفت صدا بلندتر شد. خیار بعدی را برداشت و بی خیال گفت: «من که این سه روز تنها بودم تو خونه.» پرسیدم: «اون وقت شبا با این همه سروصداها نمی‌ترسیدی؟!» گوجه را خرد کرد و گفت: «ترس؟! یه عمر زندگی کردم که این روزارو ببینیم دیگه...» گیج شدم. با چشم‌های گرد شده گفتم: «چی این روزارو می‌خواستی ببینی?!»

توی نگاهش غرور موج زد: «اینکه زنده باشم و ببینم ما و ایستادیم جلوی اسرائیل و می‌زنیم تو گوشش...» و گوجه‌های خرد شده را ریخت توی کاسه. فکر کنم از آن روز که آن سالاد را خوردیم ما هم شجاع‌تر شدیم.

حبیبه آقای بی‌پور

پیام صوتی آقای جعفر خطاب به نیروهای مسلح ایران:

الله اکبر؛ این صدای ملت ایران است. من به عنوان یک ایرانی افتخار می‌کنم در کشوری زندگی می‌کنم که رهبر آن حضرت آیت‌الله العظمی سید علی خامنه‌ای مدظله‌العالی است و افتخار می‌کنم به جوانان غیور و نیروهای مسلح کشور که غرش موشک‌های شهیدان تهرانی مقدم و حاجی‌زاده و جوانان این مرزوبوم هیمنه پوشالی اسرائیل و ابرقدرتهای جهان را شکست و بار دیگر ثابت کرد که تا چه اندازه لطف الهی مددکار مردم این سرزمین است.

KHAMENEI.IR | فارسی
@Khamenei_fa

خدا را سپاس می‌گزاریم که به نیروهای مسلح ما کمک کرد، توانستند از دفاع چندلایه‌ی پیشرفته‌ی رژیم صهیونی عبور کنند و بسیاری از مناطق شهری و نظامی آنها را زیر فشار موشک‌های خودشان و با تهاجم قوئ سلاح پیشرفته‌ی خودشان #با_خاک_یکسان_کنند! این یکی از بزرگ‌ترین نعمتهای الهی است...

برپایی موبک

جبهه مقاومت

اجرای برنامه‌های فرهنگی
متنوع با محور همبستگی
و افتخار ملی

این شماره روزنامه تقدیم میشود

به سرباز شهید

امیرحسین قاسمی

تاریخ شهادت: ۱۴۰۴/۰۳/۳۱

یک ایران، همدل است

